

November 1885

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Eline Lange

FACTS

Document type:
Letter

Mentioned people:
Eline Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Archive:
Mappe 47 nr. 17

TRANSCRIPTION

Mappe 47-17

Kjære Fru L!

De forbavses måske over at jeg, da jeg endelig fik mit ønske opfyldt, at tale med Dem, at jeg så ikke havde mere at sige, men i grunden lod Dem tale hele tiden. Der var mange grunde til at jeg ikke sagde mere, men væsentlig var det vist træthed ovenpå den sidste måneds uro, nu begynder trætheden at gå over, og så kunde jeg heller ikke helt rumme alt hvad der lå i at stå så nær overfor virkeligheden, og så talte De så godt til mig. – Det var måske galt af mig at tilbyde Deres ældste datter at kalkere [???], men jeg søger jo enhver lille anledning til at vedligeholde forbindelsen mellem os, og få det til at interessere hende, hvordan to farver [foruden bundfarven] kan anvendes i sådan en bort. Senere faldt det mig ind at hun måske kunde falde på at vise tegn. til hvem der kommer til Dem [og derved * gøre mere ud af mit besøg end der behøves], men det måtte De jo kunde forhindre, ved at sige at jeg næppe vilde synes om det. Jeg foreslår helst forud en aften, jeg kan komme, for at være sikker på at Frk. Agnethe er hjemme, for er hun ikke hjemme, når jeg kommer af mig selv, synes jeg den aften næsten er spildt, for det er ikke helt nemt at gentage sidste besøg, skjønt De indbyder mig så kærligt, for resten er den smule generthed en biting. Jeg tænker nu på at komme på fredag, hvis det passer Dem, hvilket jeg antager, om jeg ingen svar får, men bliver jeg forhindret på fredag, så håber jeg på lørdag eller mandag, det skal ikke være min skyld om det trækker ud. Da vi talte sammen opmuntrede De mig til ikke at trække det for længe ud. Jeg trækker det ikke længere end nødvendigt, men kommer jeg nu til at tale med Frøken Agnethe, så bliver det om ja eller nej, og så må jeg tale med hende i ro. Hvis jeg synes der bliver lejlighed, vil jeg spørge hende den første gang om jeg skal vente længere, eller hun helst vil have ende på dette løjerlige forhold, og vil hun tale med mig, må hun bestemme hvor vi kan gøre det i ro. Jeg længes naturligvis efter en afgjørelse, men jeg er bange for at hun ikke kender

-2-

mig nær nok, og jeg kan godt vente, tiden falder mig ikke så lang og tom nu her i november.

1/2 Jan Fe 2

De forbarside mæske over, at jeg da jeg endelig fik mit
inske opfyldt, at tale med Dem, at jeg så ikke havde
mere at sige, men igjennem lod Dem tale hele tiden. Der
var mange grunde til, at jeg ikke så Dem, men væsentlig
var det vist træthed overga den sidste måned, og
nu begynder trætheden at gå over, og så tænkte jeg hellere ikke helt rumme
at hvad der lå i det så nær omfor udsigtspågang, og så tænkte de
sag godt til mig. - Det var mest gæltet mig at tillyde, Deres
ønske derved at kalde alagningen, men jeg siger jo enhver bliv
anledning til at udsigtspågang indvirkningen mellem os, og det led til
at interessere Dem, hvordan to farver kan anvendes i sådan fort.
Sine faldet det mig ind, at jeg tænkte Dem kunsten
til hvem der kommer til Dem, men det mæske. De jo kunne
fortænde, ved at sige, at jeg næppe vilde synes om det.
Xpian, men ud af min besøg end der behøves

Jeg foreslår helst først en anden, jeg kan komme, for at være sikker
på at De Agneth er hjemme, forer hun ikke hjemme, ^{men} jeg tænke
af mig selv, synes jeg den anden næsten er spildt, for det er
ikke helt nemt at gentage disse besøgskent De indbyder
mig så meget, for næsten er den omvendt om beting. Jeg
tenke nu på at komme på fredag, hvis det passer Dem, hvilket
jeg antager, om jeg ingen svar får, men bliver jeg forhindret på
fredag, så skriver jeg på lørdag eller mandag, det skal ikke være min
skyld om dagen trækker ud. Da vi talte sammen, opmuntrede
De mig til ikke at trække det for længe ud. Jeg trækker det ikke
længere ud end nødvendigt, men kommer jeg nu til det tal med
frøken Agneth, så bliver det om jeg eller mig, og så må jeg tale
med hende i 10. Hvis jeg synes det bliver ligetil, vil jeg springe hende,
den første gang
om det skal være længere eller kun helst vil have lidt på den anden
lignende forhold, og så kan vi tale med mig, må hun vistnok bestemme
hvør vi kan spise det 10. Jeg længes naturligvis ofte en
af glæde, men jeg er bange for at hun ikke kommer